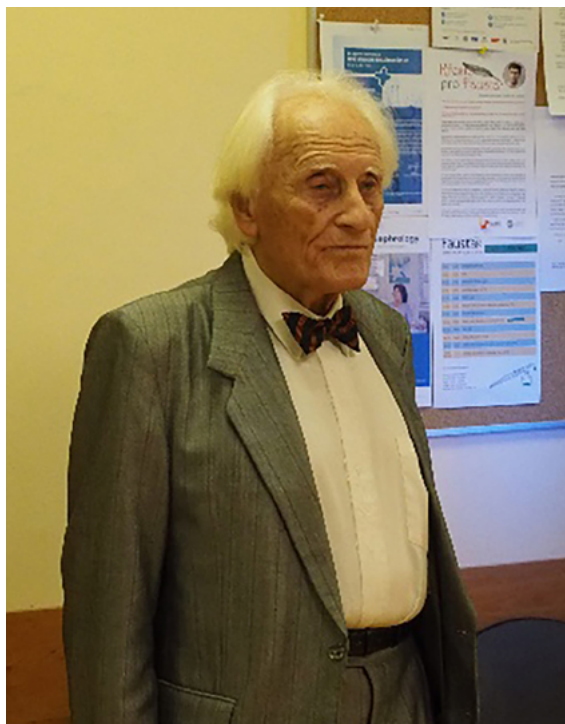

Vzpomínka na docenta MUDr. Radko Petříka, CSc.

Pan docent MUDr. Radko Petřík, CSc., se narodil v Praze 24. října 1927, maturoval zde v roce 1946, v roce 1952 promoval na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Praze, po promoci prošel mimo jiné pracovišti v Táboře (RTG), v Českém Krumlově (praktické lékařství a chirurgie) a dále to byla chirurgická oddělení v Prachaticích a v Písku, kde složil pod primářem Macháčkem druhý stupeň atestace z chirurgie, aby pak v roce 1960 nastoupil na místo odborného asistenta na 2. chirurgickou kliniku Fakulty všeobecného lékařství Univerzity Karlovy v Praze pod vedením prof. Divíše. V roce 1966 absolvoval nástavbovou atestaci z urologie, období 1968–1969 prožil na studijním pobytu na univerzitní klinice v německém Bonnu a od založení Urologické kliniky v Praze na Karlově v roce 1975 se stal nejvýznamnějším spolupracovníkem prof. Hradce, přednosty a zakladatele této kliniky, i když z politických důvodů nemohl být jeho oficiálním zástupcem. Docent Petřík neměl ve své lékařské kariéře pro svůj původ, a i pro loajalitu k prof. Hradcovi, nic jednoduché, a tak mu byla např. obhajoba kandidatury (CSc.) na téma „Konzervace ledvin v experimentu“ umožněna až v roce 1975 a výjimkou nebyla ani habilitace, když docentem byl jmenován až v roce 1985.

Přednostou Urologické kliniky VFN a 1. LF UK v Praze na Karlově a vedoucím Katedry urologie IPVZ se stal v roce 1992 a byl jím do roku 1995. Patřil mezi brilantní operatéry ovládající široké spektrum endourologické i otevřené operativy, zejména v onkourologii a v rekonstrukční urologii. Byl mezi posledními urology před nástupem laparoskopie a robotické chirurgie, kteří na svém vrcholu mistrovsky ovládali urologii v plném rozsahu. Po celou dobu svého působení na Urologické klinice byl přirozenou autoritou a spolehlivým pilířem klinického týmu. Byl oblíbeným pedagogem jak pro pregraduální posluchače 1. LF UK, tak i pro stážisty v rámci popromočního a celoživotního vzdělávání. Pro své žáky nacházel dostatek po-

chopení a trpělivosti i přiměřené tolerance, být na své podřízené dokázal být i přísný, ale byl jimi respektován, protože bylo znát, že mu na nich a na pacientech záleží. Ač pocházel z významné akademické rodiny – otec byl univerzitní profesor a maminka první českou architektkou – sám se vyznačoval neobvyklou skromností a také smyslem pro humor. Rád v kolektivu přátelsky špičkoval a pomáhal šířit pozitivní náladu. Byl sečtělý, měl výbornou paměť, zajímal se neustále o dění ve společnosti i v oboru.

Morální čistota, vysoká profesionalita i pověst zásadového člověka byly charakteristickými rysy jeho osobnosti. O vysokých morálních i odborných kvalitách doc. Petříka svědčilo také jeho jednomyslné zvolení předsedou České urologické společnosti ČLS J. E. Purkyně záhy po listopadové revoluci v březnu 1990. Během jeho mandátu se mu podařilo navázat a začít rozšiřovat mezinárodní kontakty a získat pro mladé urology i zahraniční stipendia. Předsedou České urologické společnosti

byl do roku 1993. Nadále byl pravidelným účastníkem všech výročních konferencí ČUS, včetně té poslední v roce 2023 v Českých Budějovicích, jejímž prezidentem byl právě jeho synovec, MUDr. Aleš Petřík, Ph.D.

Za mimořádný přínos pro rozvoj české i slovenské urologie mu byla udělena čestná členství jak České, tak i Slovenské urologické společnosti, dále obdržel Cenu Eduarda Hradce, kterou Výbor České urologické společnosti vyjadřuje ocenění celoživotního díla kandidáta ve prospěch oboru urologie, a to na poli klinickém, vědecko-výzkumném, pedagogickém, organizačním, doma i v zahraničí.

Předsednictvem České lékařské společnosti J. E. Purkyně mu bylo uděleno Čestné členství České lékařské společnosti J. E. Purkyně, které je uznáním za mimořádné zásluhy o rozvoj oboru a za celoživotní vědeckou tvorbu. Toto ocenění převzal z rukou prof. Blahoše, prezidenta ČLS J. E. Purkyně, na slavnostní konferenci s tématem „Novinky v urologické endoskopii“, konané v Lékařském domě v Praze při příležitosti jeho 85. narozenin. Zaslouženě také obdržel Medaili Univerzity Karlovy k 650. výročí jejího založení. Doc. Petřík měl v sobě určitou plachost, a proto při přebírání všech těch vyznamenání nemusel být zcela „ve své kůži“. I veřejného pohřbu se trochu obával a vyslovil se proti jeho konání.

Ve svém rodu docent Petřík založil unikátní tradici, když urologem se stal i jeho synovec, jeho dcera i jeho vnučka. Právem byl na ně všechny pyšný a radoval se z jejich úspěšných kariér. Nicméně neskrývanou radostí a oporou mu byla celá jeho velká rodina. Vždy se velmi těšil na setkávání s nimi všemi v jejich rodinném sídle v Plané nad Lužnicí. Mimo jiné zde vždy se svým synem připravovali tradiční kaštanovou nádivku na slavnostní oběd pro celou rodinu na 2. svátek vánoční. Při zimních

urologických sympoziích všechny udivoval svojí lyžařskou výkonností ještě i na prahu své devadesátky. Spolu se slovenskými kolegy si někteří připomínají i jeho vysokohorský výstup na Kriváň při společném slovensko-českém kongresu v Tatrách v roce 2000.

O docentu Petříkovi bylo také známo, že kromě golfu, který hraje většina členů jeho krásné rodiny, jeho další, a to celoživotní zálibou, byla myslivost. I v této disciplíně – při výkonu práva myslivosti – osvědčoval pevnou ruku a ostrý zrak. Až v poslední době si postěžoval, že musí do lesa už „jen“ na moto-čtyřkolce. S pochopitelnými obavami mu to rodina „tolerovala“...

Pan docent zemřel ve své milované Plané 4. srpna 2024.

Jistě na něj bude dlouho vzpomínat řada českých, moravských i slovenských urologů a mnoho dalších kolegů z jiných oborů z fakulty a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, kde aktivně působil celých 60 let, když na kliniku docházel v postupně se snižujícím pracovním úvazku až do konce roku 2020.

V osobě váženého a milého pana docenta Petříka jsme ztratili významného odborníka v oboru urologie, vynikajícího a oblíbeného lékaře, přátelského učitele a váženého kolegu, renesančního člověka.

Vážily si ho zástupy pacientů, kterým pomohl, ale i spolupracovníci na klinice, na fakultě, v nemocnici a početná vícegenerační urologická komunita v Čechách, na Moravě a Slezsku i na Slovensku.

Čest jeho památce!

Tomáš Hanuš
emeritní předseda ČUS 1993–2008
emeritní přednosta Urologické kliniky 1. LF UK
a VFN v Praze 2009–2021